Dosarul nr. 2-4208/25
2-25032314-12-2-12032025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

30 aprilie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătorul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, Olga Boțan, ***examinând în procedura cererilor cu valoare redusă***, în baza materialelor anexate la dosar, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul***** în interesele ***** împotriva ***** cu privire la încasarea sumelor, și-

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanţilor la proces:

La 07 martie 2025 a fost înregistrată și repartizată prin PIGD la data de 12 martie 2025 cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva ***** cu privire la încasarea sumelor.

În motivarea acțiunii s-a invocat că, Gospodăria Țărănească „***** Alexei" la data de 09.09.2024 a vândut struguri „Moldova,, în cantitate de 5789 kg la prețul unui kg de 10,00 lei în sumă totală de 57890,00 lei către ***** fiind semnată în acest sens Factura Fiscală seria, nr.II0799977.

Menționează că, în scopul soluționării amiabile a litigiului către ***** atît verbal cât și telefonic de către ***** s-a solicitat restituirea datoriei conform Facturii Fiscale seria, nr.II0799977 din 09.09.2024, inclusiv la data de 11.02.2025 a fost expediată și o notificare în acest sens, prin care acestuia i-a fost comunicate pretențiile și posibilitatea de a achita datoria la suma de 57.890,00 lei și dobânda de întârziere în sumă de 2.977,61 lei *(calculată pentru perioada 16.09.2024-11.02.2025),* însă adresările și cererile au rămas fără răspuns și satisfacere.

Solicită :

încasarea de la pârâtul ***** a sumei de 57890,00 lei, cu titlu de datorie, suma de 2977,61 lei cu titlu de dobândă de întârziere și a cheltuielilor de judecată, constituite din taxa de stat, taxa de timbru, cheltuieli poștale și cheltuielile de asistență juridică.

În conformitate cu art. 276^2 alin. (1) Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Ținând cont de obiectul şi valoarea acțiunii, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 17 aprilie 2025, s-a primit în procedură de examinare a cererilor cu valoare redusă cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva *****cu privire la încasarea sumelor (f.d.23).

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) şi (3) CPC, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pîrîtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referință, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pîrîtul poate depune o cerere

reconvențională în condițiile art. 172 și 173 doar dacă valoarea acțiunii reconvenționale nu depășește valoarea admisibilă și condițiile legale de exercitare a cererii inițiale cu valoare redusă.

Astfel, pârâtului i-au fost expediate copiile de pe cererea de chemare în judecată şi de pe înscrisurile anexate la ea şi i s-a stabilit termenul de 30 zile pentru prezentarea referinţei scrise privind acţiunea reclamantului şi probele necesare (în copii de pe înscrisuri într-un număr egal cu numărul de participanți la proces, inclusiv unul pentru instanța de judecată), comunicându-i concomitent **că termenul acordat este unul de decădere** în prezentarea ulterioară de probe și a referinței, în caz contrar cauza se va examina în baza materialelor anexate la dosar, în conformitate cu dispoziţiile art. 276^4 alin. (2) CPC.

La 02 aprilie 2025 reprezentantul pârâtului, avocatul *****, a remis în adresa instanței cerere de trecere în procedura generală și cerere privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată fără însă, a se expune asupra fondului pretențiilor înaintate (f.d.38-41).

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 30 aprilie 2025, s-a respins cererea reprezentantului pârâtului, avocatul ***** privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată depusă de avocatul***** în interesele ***** împotriva ***** cu privire la încasarea sumelor, ca neîntemeiată. (f.d.30-31)

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 30 aprilie 2025, s-a respins cererea reprezentantului pârâtului, avocatul ***** privind trecerea în procedura generală a cererii de chemare în judecată depusă de avocatul***** în interesele ***** împotriva ***** cu privire la încasarea sumelor, ca neîntemeiată. (f.d.32-33)

Aprecierea instanței:

Studiind cererea de chemare în judecată, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, judecătorul consideră necesar de a admite acțiunea depusă de ** împotriva ***** cu privire la încasarea sumelor, reieşind din următoarele considerente.***

Conform art. 10 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea.

Totodată, instanţa de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum şi argumentarea preferinţei unor probe faţă de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărâre asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz vs Spania,* Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

În temeiul art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Totodată, prevederile art. 122 alin. (1) din Codul de procedură civilă

stabilesc că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace.

Potrivit prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar conform prevederilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Analizând circumstanțele faptice ale cauzei și actele anexate la materialele dosarului, instanța de judecată reține că, între *****în calitate de vânzător și ***** în calitate de cumpărător au fost stabilite relații specifice contractului de vânzare - cumpărare.

Conform facturii fiscale anexate la actele cauzei – seria nr. II0799977 din 09.09.2024, partea pârâtă ***** a primit de la reclamant struguri Moldova, în sumă totală de 57890 lei (f.d.11).

Prin pretenția din 11 februarie 2025, reclamantul *****a solicitat pârâtului ***** achitarea datoriei formate, până la data de 28 februarie 2025 (f.d.15).

Conform avizului de recepție, se confirmă recepționarea pretenției de către pârât la data de 17 februarie 2025 (f.d.20).

Invocând neexecutarea obligației de plată pentru produsele vândute, reclamantul a depus prezenta acțiune în instanța de judecată.

Cu privire la cerința ** de încasare de la ***** SRL a datoriei restante în sumă de 5000 lei, judecătorul va admite această pretenție din următoarele considerente.***

În conformitate cu prevederile art. 15 alin. (1) Cod Civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

După cum rezultă din prevederile art. 19 alin. (1) Cod Civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

Raportul dintre reclamant pe de o parte și pârât, pe de altă parte, este guvernat de normele legale referitoare la executarea obligațiilor.

În contextul pretențiilor deduse judecății, judecătorul notează că potrivit prevederilor art. 308 din Codul civil, actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Astfel, conform prevederilor art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 775 Codul civil, (1) Debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Conform prevederilor art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

În temeiul prevederilor art. 858 alin. (1) și (2) din Codul civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Astfel, conform dispoziției de la art. 1108 Cod civil, (1) Prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Inițial, judecătorul statuează asupra naturii juridice a facturii fiscale, care constituie un act de evidență contabilă bilateral, semnat între părțile subiectul impozabil și cumpărător, care confirmă concomitent și existența unui raport material civil dintre părți.

Conform art. 309 Cod civil, (3) Actul juridic bilateral este manifestarea de voinţă concordantă a două părţi.

În mod particular, cu referire la conținutul obligatorii a facturilor fiscale, reieșind din pct. 28 al Instrucțiunii privind completarea formularului tipizat primar cu regim special „Factură Fiscală", aprobată prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 118 din 28 august 2017, care în pct. 11 stipulează că, în cadrul livrărilor de mărfuri factura fiscală se completează în modul următor, în rândurile 14 „Predat mărfurile/activele serviciile" şi 17 „Primit mărfurile/activele (serviciile) cumpărătorul/beneficiarul", iar persoana de răspundere a cumpărătorului pe al doilea, al treilea şi al patrulea exemplare ale facturii fiscale certifică prin semnătură şi, după caz, se aplică ştampilă pentru primirea încărcăturii de la intermediar (transportator). În cazul cînd mărfurile sînt primite în baza delegației vizate de cumpărător, persoana autorizată confirmă prin semnătură în rîndul 17 „Primit mărfurile/activele (serviciile) cumpărătorul/beneficiarul".

Astfel, prin factura fiscală seria nr. II0799977 din 09.09.2024 semnată de ambele părți, partea pârâtă ***** a primit de la reclamant struguri Moldova, în sumă totală de 57890 lei, în temeiul căreia se solicită încasarea sumei, confirmă executarea prestației de transmitere a bunurilor de către societatea reclamantă ***** și generează obligația corelativă a societății pârâte *****.

În aceiași ordine de idei, reieșind din dispozițiile art. 117 alin.(1) Cod fiscal, subiectul impozabil care efectuează o livrare impozabilă pe teritoriul țării este obligat să prezinte cumpărătorului (beneficiarului) factura fiscală pe livrarea în cauză. Prezentarea facturii fiscale se efectuează la momentul apariției obligației fiscale, stabilit prin art.108, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod.

Iar, conform art. 108 alin.(2) Cod fiscal, pentru mărfuri, data livrării se consideră data predării (transmiterii) mărfurilor cumpărătorului (beneficiarului) sau dacă mărfurile sânt transportate, data livrării se consideră data la care începe transportarea, cu excepția mărfurilor de export pentru care data livrării se consideră data scoaterii lor de pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, se constată că între părţi a fost instituit raportul juridic obligațional de vînzare - cumpărare, în virtutea căruia o parte, ***** a vîndut bunuri către *****, contra unui preț de 57890 lei.

Cu privire la pretenția societății reclamante de încasare a datoriei, judecătorul a stabilit că între părți au existat relații contractuale, fapt confirmat prin existența facturii fiscale semnate de ambele părți. Astfel, raportul juridic litigios dintre părți are caracter sinalagmatic și generează drepturi şi obligații corelative în seama ambelor părți, şi anume: reclamantul s-a obligat să vîndă bunuri, iar pârâtul, în calitate de beneficiar, s-a obligat să le primească și să achite prețul acestora.

Potrivit materialelor dosarului, se atestă că reclamanta și-a onorat obligațiile contractuale, iar pârâtul nu a achitat plata pentru produsul procurat, acumulând astfel o datorie restantă în mărime de 57890 lei (f.d.11).

Pentru motivele expuse, judecătorul consideră că reclamantul este îndreptățit să solicite încasarea datoriei acumulate în temeiul facturii fiscale seria nr. II0799977 din 09.09.2024, or, naşterea obligațiilor prin factura fiscală corelează cu prevederile art. 776 Cod civil.

Totodată, pârâta nu a depus nici o obiecție împotriva pretențiilor reclamantei, nu a prezentat nici o probă care ar combate existența datoriei.

În conformitate cu art. 123 Cod de procedură civilă, (6) Faptele invocate de una din parţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

În cadrul examinării pricinii nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma restituirea totală sau parțială a datoriei.

Așadar, această obligație contractuală urmează a fi executată de către pârât și, în acest sens, se admite pretenția reclamantului în această parte și se încasează de la de la ***** SRL în beneficiul ***** suma de 57890,00 lei cu titlu de datorie pentru struguri „Moldova" în baza facturilor fiscale seria nr. II0799977 din 09.09.2024.

Judecătorul a ajuns la o astfel de concluzie, ținând cont şi de faptul că o eventuală respingere a acestor cerinţe ar duce la încălcarea dreptului fundamental de proprietate garantat de art. 1 Protocolul 1 la CEDO.

Totodată, reclamantul pretinde la încasarea dobînzii de întîrziere în sumă de 2977,61 lei.

Conform art. 942 Codul civil, (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin. (2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale. (2) Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

Reclamantul a solicitat prin cererea sa de chemare în judecată încasarea dobînzii de întîrziere, calculată pentru perioada 16 septembrie 2024 pînă la data de 11 februarie 2025 (calcul, f.d.12-14), în suma de 2977,61 lei.

Astfel, instanța de judecată, consideră întemeiată pretenția reclamantului Cleimionov Denis privind încasarea dobînzii de întîrziere și o va încasa în mărimea de 2977,61 lei, or debitorul a fost pus în întîrziere, din momentul neexecutării obligației de achitare a datoriei, la termenul de scadență.

Or, conform art. 861 Cod civil, (1) În cazul în care termenul de executare a obligaţiei nu este determinat şi nici nu rezultă din natura acesteia, creditorul are dreptul de a pretinde oricînd executarea ei, iar debitorul este îndreptăţit să o execute oricînd. (2) Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligaţiei, debitorul trebuie să execute obligaţia în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acţiunii în justiţie faţă de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Pretențiile reclamantei privind încasarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat, taxa de timbru, asistența juridică și cheltuieli judiciare pentru remiterea somațiilor prin oficiul poștal, instanța de judecată le va admite integral, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecată.

În conformitate cu art.94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părţii care a avut cîştig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Aşadar, din contul pârâtului ***** în beneficiul ***** se vor încasa cheltuielile de judecată de plată a taxei de stat, achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, în sumă de 2376,00 lei.

Art. 90 lit. h) și l) Cod de procedură civilă, prevede că, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: h) cheltuielile de executare a actelor judiciare; l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

După cum rezultă din actele cauzei, reclamantul ***** a suportat cheltuieli în mărime de 18,60 lei, pentru expedierea scrisorii recomandate(f.d.18), cheltuieli care, prin prisma normelor de drept enunțate supra, urmează a fi compensate din contul pârâtului.

Articolul 84 alin. (4) Cod de procedură civilă cât și articolul 2 al Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, expres prevăd, că taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de Legea taxei de stat nr.213/2023. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul. (***Prin Hotărârea Curţii Constituţionale nr.20 din 26 septembrie 2024 s-a declarat neconstituţional textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege.” din teza întâi şi textul „şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul„ din teza a doua a art.2 alin.(2***)).

Conform art. (2) alin. (1), (2), (4) al Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, de la persoanele fizice și juridice pentru intentarea unui proces judiciar civil, de contencios administrativ, precum și pentru fiecare contestație împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale atât în primă instanță, cât și în căile de atac. Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul. Taxa de timbru constituie 200 de lei. (***Prin Hotărârea Curţii Constituţionale nr.20 din 26 septembrie 2024 s-a declarat neconstituţional textul „Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepţiile prevăzute de prezenta lege.” din teza întâi şi textul „şi nici nu se compensează din contul părţii care a pierdut procesul„ din teza a doua a art.2 alin.(2)***)

Ținând cont de dispozițiile normelor citate și Hotărârea Curţii Constituţionale nr.20 din 26 septembrie 2024, urmează a fi încasată de la pârât în beneficiul reclamantului și taxa de timbru.

Conform art. 96 alin. (1) și (1^1) Cod de procedură civilă, Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Totodată, reclamantul a solicitat încasarea de la ***** a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în sumă de 8000 lei.

În conformitate cu art.1 al Legii cu privire la avocatură, profesia de avocat este exercitată de persoane calificate şi abilitate, conform legii, să pledeze şi să acţioneze în numele clienţilor lor, să practice dreptul, să apară în faţa unei instanţe judecătoreşti sau să consulte şi să reprezinte în materie juridică clienţii lor. Profesia de avocat este liberă şi independentă, cu organizare şi funcţionare autonomă, în condiţiile prezentei legi şi ale statutului profesiei de avocat. Activitatea avocatului nu este activitate de întreprinzător.

Astfel, acordarea asistenţei juridice, nu este activitate de întreprinzător şi se efectuează de avocat, care are licenţă care î-i acordă dreptul de a practica avocatura, a acorda asistenţă juridică şi a încheia contracte de asistenţă juridică.

Conform art. art.60,63 ale Legii cu privire la avocatură, avocatul acordă asistenţă juridică clientului în baza contractului de asistenţă juridică, încheiat în formă scrisă. Împuternicirile avocatului şi ale avocatului stagiar se confirmă prin mandat. Formularul mandatului este un document de strictă evidenţă. Conţinutul, forma şi modul de utilizare a mandatului se aprobă de către Guvern. Munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice şi juridice. Mărimea onorariului se stabileşte prin acordul părţilor şi nu poate fi schimbată de autorităţile publice sau de instanţa de judecată. Cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice la apărarea drepturilor şi intereselor lui legitime în cauzele penale, civile şi administrative urmează a fi compensate integral şi proporţional cerinţelor admise (respinse) de partea adversă. Cheltuielile suportate în legătură cu acordarea de către avocat a asistenţei juridice în organele de urmărire penală şi instanţele de judecată în cauzele penale, civile şi administrative se încasează concomitent cu soluţionarea cauzei în fond, fără o procedură litigioasă prealabilă.

Potrivit art. 80 alin. (7) Cod de procedură civilă, împuternicirile date avocatului sau avocatului stagiar se atestă printr-un mandat, eliberat de reprezentat şi certificat de avocat.

Astfel, judecătorul reţine că avocatul***** a participat la examinarea pricinii în baza mandatului, eliberat de către Cabinetul avocatului (f.d.2), reprezentînd interesele reclamantului, ultimul este avocat, are licenţă de acordare a asistenţei juridice, eliberată conform prevederilor Legii cu privire la avocatură.

Reieşind din prevederile art. 90 lit. (i) Cod de procedură civilă, din cheltuieli de judecare a pricinii fac parte cheltuielile de asistenţă juridică.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Astfel, judecătorul va admite şi cerinţa pârâților privind încasarea sumei achitate pentru asistenţa juridică acordată de către avocatul***** în mărime de 8000 lei, considerându-le reale, rezonabile, corespunzătoare prevederilor normei menționate, având în vedere complexitatea și caracterul acțiunii supusă judecății, durata examinării pricinii civile.

În confirmarea achitării plăţii avocatului a fost prezentat bonul de plată din 04 marte 2025 (f.d.19).

Potrivit recomandărilor privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică aprobate prin Hotărârea nr.19-02/27.05.2022 a Consiliului Uniunii Avocaților din 27.05.2022, în continuare recomandări, la determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont și de complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea problemelor juridice ridicate de speță.

Deși examinarea cauzei din speță a avut loc în procedura scrisă, fără participarea părților/participanților în ședință de judecată, judecătorul atestă întemeiată suma solicitată și achitată pentru serviciile de asistență juridică, ținând cont de cuantumul onorariilor avocaților aprobate prin Hotărârea nr.19-02/27.05.2022 a Consiliului Uniunii Avocaților din 27.05.2022, mai mult ca atât, ele nu se referă la participarea nemijlocită în ședințele de judecată, ce ar duce eventual la micșorarea sumei pretinse.

Reieșind din faptul că, ***** a fost reprezentat de către avocat, chestiune probată prin mandatul avocațial anexat la materialele cauzei și în strictă conformitate cu art. 96 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată hotărăște să încaseze de la ***** în beneficiul ***** suma de 8000 (opt mii,00) lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică.

În astfel de circumstanţe, apreciind obiectiv probele administrate în ansamblu şi interconexiunea lor în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură, judecătorul concluzionează că acţiunea reclamantului ***** împotriva ***** cu privire la încasarea sumelor integral,

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241, 276^2, 276^3, 276^4, 362 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de avocatul***** în interesele ***** împotriva ***** cu privire la încasarea sumelor, integral.

Se încasează de la ***** în beneficiul ***** suma de ***57890,00 (cincizeci și șapte mii opt sute nouăzeci, 00) lei*** cu titlu de datorie formate în baza facturii fiscale nr. II0799977 din 09.09.2024, suma de ***2977,61 (două mii nouă sute șaptezeci și șapte,61) lei*** cu titlu de dobânda de întârziere calculată pentru perioada 16.09.2024-11.02.2025, suma de ***8000,00 (opt mii,00) lei*** cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică, suma de ***2376,00 (două mii trei sute șaptezeci și șase,00) lei*** cu titlu de taxa de stat, suma de ***200 (două sute,00) lei*** cu titlu de taxa de timbru și suma de ***18,60 (optsprezece,60) lei*** cu titlu de cheltuieli suportate pentru expedierile poștale.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la momentul adoptării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecător ***Olga Boțan***

Copia corespunde originalului,
Judecător ***Olga Boțan***